

ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයේ කුඹුරු ඉඩම් පුරන්වීමට බලපාන සාධක පිළිබඳ විවේචනාත්මක විශ්ලේෂණයක්

සාගරිකා හිටිගාමු, එස්. ඇපාසිංහ
එන්.එස්.බී. ඇපාකන්ද

සංක්ෂේපය

වර්ෂ 1977-2008 කාල පරාසය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයේ අස්වැද්දන ලද කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 152903 සිට හෙක්ටයාර 115775 දක්වා 24.2% කින් අඩු වී ඇත. වර්තමාන රජය 'මහින්ද විත්තන' ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය මත පදනම් වෙමින් 'අපි වටවු - රට නගමු' කඩිනම් ආහාර සංවර්ධන වැඩසටහන යටතේ තෙත් කලාපයේ වගා කරන කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය වර්ධනය කිරීම සඳහා සක්‍රීය ලෙස දායක වී ඇත. එවන් පසුබිමක් යටතේ ඇරඹූ මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ, තෙත් කලාපයේ වගා කරන කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය අඩු වීමට හේතු වූ කරුණු සොයා බැලීම යි. මෙම අධ්‍යයනයේ දී තෙත් කලාපයේ සියලු ම දිස්ත්‍රික්ක ආවරණය වන පරිදි ගොවිජනසේවා මධ්‍යස්ථාන 17 ක් ආශ්‍රිත ව තෝරා ගත් ගොවීන් 524 දෙනෙකු වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද ව්‍යුහගත ප්‍රශ්නාවලියක් මගින් ප්‍රාථමික දත්ත සපයා ගැනිණි. ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයේ වගා කරන කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය අඩුවීම කෙරෙහි දීර්ඝකාලීන ව පුරන්වීම මෙන් ම කෙටිකාලීන ව කුඹුරු වගා නො කිරීම බලපා ඇත. මෙලෙස වගා බිම් ප්‍රමාණ අඩුවීම එක් ගැටලුවක් නිසා පමණක් නොව, ගැටලු ගණනාවක් නිසා සිදු වූවකි. සමස්ත නියැදියේ ගොවීන්ගෙන් 73% ක ප්‍රතිශතයක් අනාවරණය කළේ වගා කරන කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණ අඩු වීමට ප්‍රධාන ම හේතුව වාරි පද්ධතියේ පවතින ගැටලුකාරී තත්ත්වයක් බව ය. මෙසේ තවදුරටත් තෙත් කලාපයේ වගා කරන කුඹුරු ප්‍රමාණය අඩු වීමට හේතු සලකා බැලීමේ දී ගොවීන්ගෙන් ලද ප්‍රතිචාර අනුව වැදගත් වන කරුණු රාශියක් හඳුනා ගැනීමට හැකිවිය. එක් දිස්ත්‍රික්කයකට ඉතා තදින් ම බලපා ඇත. එ ඒ යාය මට්ටමින් ඇති සුවිශේෂ වූ ගැටලු හඳුනාගැනීම හා ඒවා විසඳීමට පියවර ගැනීම එම ප්‍රදේශවලට අදාළ ගොවිජන සංවර්ධන මධ්‍යස්ථානවල මූලිකත්වයෙන් සිදු කිරීම වැදගත් වෙයි. තව ද, මෙම කටයුත්තේ දී එම සුවිශේෂ වූ ගැටලු, අදාළ රේඛීය ආයතනවලට යොමු කිරීම මගින් ඔවුන්ගේ සහයෝගය ලබා ගැනීම ද වැදගත් වෙයි. ගැටලු මුළුමනින් ම විසඳිය හැක්කේ එකිනෙක හා එකාබද්ධ ගැටලු ගණනාවකට එකවර ප්‍රතිකර්ම යෙදීම තුළිනි. මෙම ගැටලු විසඳීම සඳහා ගන්නා ප්‍රයත්නය ආයතන ගණනාවක සාමූහිකත්වයෙන් සිදු විය යුත්තක් වන අතර, ඒ තුළින් තෙත් කලාපයේ වගා කරන කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය පුරන් වීම අඩු කරගැනීමේ අරමුණ ඉටු කරගැනීමට හැකි වනු ඇත.

1. හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයට අයත් ප්‍රධාන දිස්ත්‍රික්ක ලෙස කොළඹ, කරළු, රත්නපුර, ගාල්ල, මාතර, ගම්පහ, කෑගල්ල, මහනුවර, නුවරඑළිය යන දිස්ත්‍රික්ක 09 දැක්විය හැකි ය. තෙත් කලාපයේ වාර්ෂික වර්ෂාපතනය මි.මී. 2500 කට වඩා වැඩි අතර, දීර්ඝ වියළි කාලයක් දක්නට නො ලැබේ. වී වගාව සඳහා උචිත පරිසරයක් තෙත් කලාපය තුළ පැවතුන ද තෙත් කලාපයේ කුඹුරු ඉඩම් බොහෝ ප්‍රමාණයක් පුරන් වීම ගැටළු සහගත තත්ත්වයක් ව පවතී. තෙත් කලාපයේ කුඹුරු පුරන්වීම වැළැක්වීම මගින් "මහින්ද විත්තන" වැඩපිලිවෙලින් අපේක්ෂිත සහල්

ගොවිකටයුතු අධ්‍යයන 8 වෙළුම : 2 කලාපය

පුරත්නිකතාවය තහවුරු කරගැනීමට අවශ්‍ය පසුබිම සැකසේ. එසේ ම “අපි වටමුරට තහවුරු” වැඩසටහනට අනුව, වගා කළ හැකි හැම බිම් අභලක ම වගා කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය සපුරා ගැනීමටත්, එ තුළින් රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය ඉහළ නංවා ගැනීමටත් අවකාශ සැලසේ. පවතින ආර්ථික අර්බුද හමුවේ රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා පුරත් කුඹුරු වගා කිරීම ආරම්භ කිරීම ඉතා කාලෝචිත සහ වැදගත් ක්‍රියාමාර්ගයකි.

2. අරමුණ

මෙම ලිපියෙ හි ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ, දැනට ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයේ ඇති කුඹුරු ඉඩම් පුරත්වීමට බලපා ඇති හේතු විමසා බැලීම සහ ඒවා නැවත වගා කිරීම සඳහා ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග හඳුනා ගැනීම යි. කරුණු පෙළ ගැස්වීමේ දී මෙම ලිපිය ප්‍රධාන මාතෘකා 3 කට අනුව ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ. මෙහි දී පළමු කොටස ලෙස, ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයේ පුරත් වී ඇති කුඹුරු ප්‍රමාණය හා ඒවායේ වර්තමාන තත්ත්වය සාකච්ඡා කෙරේ. දෙවැනි කොටස යටතේ, තෙත් කලාපයේ කුඹුරු පුරත්වීමට බලපා ඇති හේතු සහ ගැටළු හඳුනා ගනු ලබන අතර, තුන්වැනි කොටස ලෙස තෙත් කලාපයේ පුරත් කුඹුරු වගා කිරීම ඉහළ නැංවීමට ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳ සවිස්තරාත්මක ව සඳහන් කිරීමට අපේක්ෂිත ය.

3. අධ්‍යයන ක්‍රමවේදය

මෙම අධ්‍යයනය තෙත් කලාපයේ පියලු ම දිස්ත්‍රික්ක ආවරණය වන පරිදි සිදු කරන ලදී. මෙම දිස්ත්‍රික්ක තුළ පිහිටා ඇති ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථාන අතුරින් එක් දිස්ත්‍රික්කයකින් මධ්‍යස්ථාන 2 කට තොවැටි සංඛ්‍යාවක් ඇතුළත් වන පරිදි ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථාන 18 ක් දත්ත ලබා ගැනීමට උපයෝගී කරගන්නා ලදී. මෙහි දී ගොවි නියැදිය තෝරා ගැනීමේ දී සම්පූර්ණයෙන් ම කුඹුරු පුරත් වී ඇති ගොවීන්, කන්න කීපයක් වගා නො කිරීම නිසා කුඹුරු පුරත්වන ගොවීන් හා අක්‍රමවත් ව වගා කිරීම නිසා කුඹුරු පුරත් ගොවීන් ලෙස ආකාර 3 ක් යටතේ ගොවීන් 524 ක නියැදියක් අහඹු ලෙස තෝරා ගන්නා ලදී.

මෙම ප්‍රාථමික දත්ත ලබා ගැනීම සඳහා ප්‍රශ්නාවලියක් උපයෝගී කරගන්නා ලද අතර, වැඩිපුර දත්ත ලබා ගැනීම සඳහා ගොවි සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ඉලක්කගත ගොවි කණ්ඩායම් සාකච්ඡා උපයෝගී කරගන්නා ලදී.

ද්විතියික දත්ත ලබා ගැනීමේ දී පොත්පත්, සඟරා සහ මේ හා සම්බන්ධිත ලිපි ලේඛන පරිශීලනය කරන ලදී.

දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී ලබා ගත් දත්ත පරිගණකගතකර සංඛ්‍යාත්මක වගු ප්‍රස්ථාර මගින් ඉදිරිපත් කර ඇති අතර, සංඛ්‍යාත්මක ක්‍රම භාවිතය තුළින් වැඩිදුරටත් දත්ත විග්‍රහ කර ඇත.

පළමු කොටස

මෙම කොටස යටතේ දේශීය කෘෂි ඉතිහාසය අතීතයේ වගා කර ඇති ඉඩම් ප්‍රමාණය සහ විභවතාවයන්, වර්තමානයේ තෙත් කලාපයේ වගා කරන බිම් ප්‍රමාණය, පුරන් වී ඇති කුඹුරු ප්‍රමාණය ගැන සවිස්තරාත්මක කරුණු ඉදිරිපත් කෙරේ.

දේශීය කෘෂි ඉතිහාසය

දේශීය කෘෂි ඉතිහාසය පිළිබඳ විමසීමේ දී පෙර රජදරුවන්ගේ කාලයේ දී ඉතා සශ්‍රීක කෘෂිකර්මාන්තයක් අප සතු වූ බවට පොළොන්නරු යුගය සාක්ෂි දරයි. එදා පැවතියේ යැපුම් කෘෂිකාර්මික ආර්ථික රටාවකි. කෘෂිකර්මාන්තයට අදාළ උපකරණ තනා ගැනීමට සුළු කර්මාන්ත පැවතිය ද බහුතරයක් විසින් තම අවශ්‍යතා සඳහා ආහාර බෝග වගා කරගන්නා ලදී. ඉතිහාසයේ ඊටත් වූ අපේ මුතුන් මිත්තන් හට සීමිත අවශ්‍යතාවක් පැවති නිසා ඔවුන් හට එදා ස්වයංපෝෂිත ආර්ථිකයක් තිබූ බව පිළිගත හැක.

නමුත් යටත් විජිත සමයේ දී ඊට තුළ වී වගාව යම්තාක් ප්‍රමාණයකට අඩු වූ අතර, ඊ වෙනුවට අපනයන බෝග වගාව සඳහා විශේෂ ප්‍රවණතාවයක් හිමි විය. ඊට අමතර ව මෙම යටත් විජිත සමයේ දී ගම්සභා ක්‍රමය අහෝසි කිරීම නිසා ඇළවේලි වාරිමාර්ග තඩත්තුව යම්තාක් දුරකට අඩු වී ඇත (සෝමපුත්තර දයානන්ද, 1991). මෙම හේතුව නිසා ද වී වගාව යම්තාක් දුරකට අඩු වූ අතර, වැවිලි කෘෂි ආර්ථිකය නිසා වැවිලි බෝග අපනයනය සහ ආහාර බෝග ආනයනය සිදු කෙරිණි.

මෙලෙස වැවිලි ආර්ථිකයේ බලපෑම සිදු වුව ද, ග්‍රාමීය අංශය හා වැවිලි අංශය අතර සබඳතා වර්ධනය වීම තුළින් යළි වී වගා බිම් ප්‍රමාණයේ වර්ධනයක් ඇති විය. වගු අංක 1 මගින් 1871 වර්ෂයේ සිට 1953 දක්වා වී වගා බිම් ප්‍රමාණය වර්ධනය වී ඇති ආකාරය පෙන්වා දෙයි.

වගු අංක 1

වී වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය

වසර	අත්කර (දහස්)	ගොවි ජනගහනය (දහස්)
1871	544	1831
1881	549	1996
1891	563	2219
1901	670	2541
1911	645	2818
1921	727	3051
1931	811	3921
1946	913	4941
1953	964	6044

මූලාශ්‍රය: සතෝග්‍රාස්, ඩී.ආර්. (1996).

මෙම වර්ධනය සඳහා ද හේතු සාධක කීපයක් බලපා ඇත. එනම්, 1931 වර්ෂයේ ගොවිජනපද ආරම්භ කිරීම, 1935 වර්ෂයේ ඉඩම් සංවර්ධන ආඥා පනත ඇති කිරීම මත් මූලික වෙයි.

ගොවිකටයුතු අධ්‍යයන 8 වෙළුම : 2 කලාපය

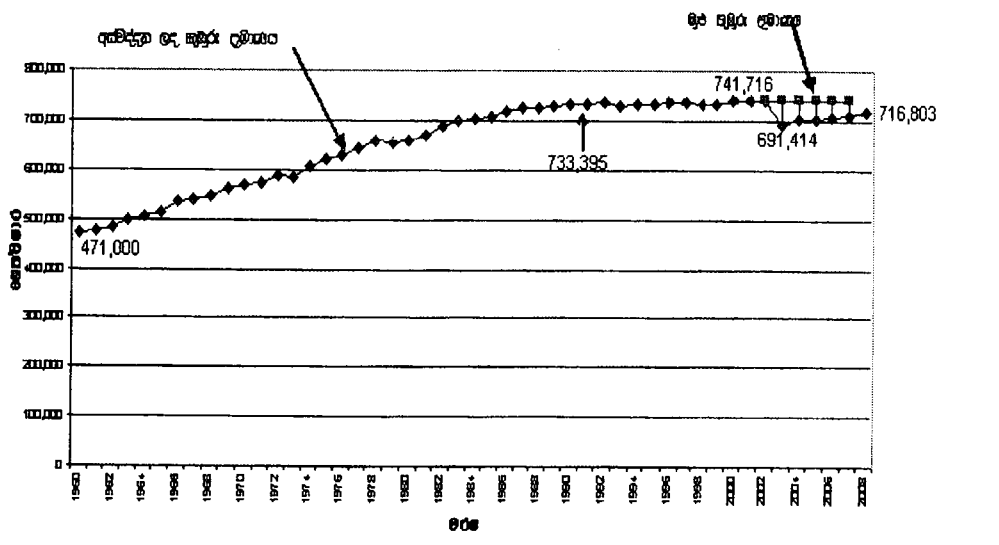
ගොවි ජනපද ඇතිවීම මගින් වී වගාව සම්බන්ධයෙන් වීශාල පුනරුදයක් ඇති වූ බව පිළිගත හැකි ය. එනම් ගොවිජනපද තුළින්, අක්කර 26,737 ක ප්‍රමාණයක් වී වගාව සඳහා ගොවිත්ට බෙදා දීම යි. දේශීය කෘෂිකර්මාන්තය කෙරෙහි රජය මැදිහත් වීම හේතුවෙන් 1948 යටත් විජිතභාවයෙන් නිදහස ලබාදීමේ ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු වී නිෂ්පාදනය වූ බුද්ධ දස ලක්ෂ 18.7, 1973 වන විට බුද්ධ දස ලක්ෂ 62.8 දක්වා ඉහළ ගොස් තිබුණි. එසේ ම අක්කරයකට ලබා ගත හැකි අස්වැන්න එනම්, එලදායිතාවය 1948 වර්ෂයේ දී බුද්ධ 44.5 සිට 1973 වන විට 69.6 දක්වා වර්ධනය වී තිබුණි. මෙම එලදායිතාවය වර්ධනය වීමට බලපෑ ප්‍රධාන හේතුවක් වූයේ, 1960 දශකයේ සිදු වූ හරිත විප්ලවය ලෙස හඳුන්වාදිය හැක. මෙහි දී හරිත විප්ලවයට පෙර භාවිතා කළ කාබනික පොහොර වෙනුවට රසායනික පොහොර භාවිතා කිරීමට පටන් ගන්නා ලදී. එසේ ම කෘමිනාශක, පළිබෝධනාශක, දියුණු බීජ වර්ග, දියුණු යන්ත්‍රයන්, අලුත් තාක්ෂණය උපයෝගී කරගෙන එලදායිතාවය ඉහළ නංවාලන ලදී.

පුරන් කුඹුරු අර්ථ දැක්වීම

ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තු විස්තරාත්මක දත්ත සඳහන් කරන ආකාරයට, “ජල පාලනය සඳහා අවශ්‍ය වැටි සකස් කරමින් වී වගාව වෙනුවෙන් හමිය සකස් කරනු ලැබූ වගා බිමක් අස්වද්දන ලද කුඹුරු ඉඩමක්” ලෙස හැඳින් වේ. අස්වද්දන ලද යම්කිසි කුඹුරු ඉඩමක් “වසර 5 ක් තිස්සේ ක්‍රමානුකූලව වගා නො කළ නම්, එවැනි කුඹුරක් පුරන් කුඹුරක්” ලෙස හැඳින් වේ. ප්‍රස්ථාර අංක 1 මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ අස්වද්දන ලද කුඹුරු ප්‍රමාණයේ වර්ධනයක් සිදු ව ඇති බව පෙන්වා දෙයි.

ප්‍රස්ථාර අංක 1

ශ්‍රී ලංකාවේ අස්වද්දන ලද කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, (2008).

ගොවිකටයුතු අධ්‍යයන 8 වෙළුම : 2 කලාපය

ප්‍රස්ථාර අංක 1 අනුව පැහැදිලි වන්නේ, 1960 සිට 2008 දක්වා කුඹුරු ඉඩම් අස්වැද්දා ඇති ආකාරය යි. මෙම ප්‍රස්ථාරයට අනුව, 1990 සිට 2002 දක්වා අස්වැද්දන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණය ක්‍රමානුකූලව වැඩි වී ඇති අතර, 2002 වර්ෂයේ දී සැලකිය යුතු ලෙස කුඹුරු ප්‍රමාණය අඩු වී එතැන් පටන් ක්‍රමානුකූල ඉහළ යෑමක් සිදු ව ඇත. 1960 වර්ෂයේ ශ්‍රී ලංකාවේ අස්වැද්දන ලද මුළු ඉඩම් ප්‍රමාණය හෙක්. 46,947 කි. මෙම ඉඩම් මහා වාරිමාර්ග, පුර වාරිමාර්ග හා වර්ෂාපෝෂිත ලෙස වර්ගීකරණය කළ හැකි ය. 1960 සිට 1990 වන විට අස්වැද්දා ඇති කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය හෙ. 733,395 ක් දක්වා ඉහළ ගොස් තිබූ අතර, එම වර්ධනය 1990 වර්ෂයේ කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණයට සාපේක්ෂ ව 56.2% ක වර්ධනයකි. 2002 වර්ෂයේ අස්වැද්දා ඇති ඉඩම් ප්‍රමාණය හෙක්. 741,716 වූ අතර, එය ඉතිහාසයේ මේ දක්වා වැඩියෙන් ම අස්වැද්දා ඇති කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය යි. නමුත් 2002 වර්ෂයෙන් පසුව මෙම අස්වැද්දා ඇති ඉඩම් ප්‍රමාණය අඩු වී කුඹුරු පුරත්වීම භාජනය වී ඇත. මෙම වැඩිම අස්වැද්දන කුඹුරු ප්‍රමාණය සහිත 2002 වර්ෂය පාදක කරගෙන, කොතරම් කුඹුරු ප්‍රමාණයක් පුරත් වී ඇති ද යන්න වගු අංක 2 මගින් දක්වා ඇත.

වගු අංක 2

ශ්‍රී ලංකාවේ පුරත් කුඹුරු ප්‍රමාණය (පාදක වර්ෂය-2002)

වර්ෂය	අස්වැද්දන ලද කුඹුරු		පුරත් කුඹුරු		මුළු ඉඩම්	
	ප්‍රමාණය (හෙක්ටයාර්)	ප්‍රතිශතය	ප්‍රමාණය (හෙක්ටයාර්)	ප්‍රතිශතය	ප්‍රමාණය (හෙක්ටයාර්)	ප්‍රතිශතය
2002	741,716	100%	-	-	741,716	100%
2003	691,414	93.2%	50,302	6.8%	741,716	100%
2004	701,873	94.6%	39,843	5.4%	741,716	100%
2005	703,250	94.8%	38,466	5.2%	741,716	100%
2006	708,738	95.6%	32,978	4.4%	741,716	100%
2007	711,746	95.9%	29,970	4.1%	741,716	100%
2008	716,803	96.6%	24,913	3.4%	741,716	100%

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව.

පාදක වර්ෂය 2002 ලෙස සලකා බලද්දී, 2002 වර්ෂයට සාපේක්ෂ ව 2003 වර්ෂයේ පුරත් කුඹුරු ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 50,302 ක් වන අතර, එය මුළු ඉඩම් ප්‍රමාණයෙන් 6.8 ක ප්‍රතිශතයක් ලෙස දැක්විය හැකි ය. ඉතිරි 93.2% කුඹුරු ප්‍රමාණය අස්වැද්දන ලද කුඹුරු ප්‍රමාණයට අයත් වේ. නමුත් 2008 වන විට අස්වැද්දන ලද කුඹුරු ප්‍රමාණය 96.6% දක්වා ඉහළ ගොස් ඇත. නමුත් පුරත් වී ඇති කුඹුරු ප්‍රමාණය 2008 වර්ෂයේ ද හෙක්. 24913 කි. කුඹුරු පුරත්වීම අවම කර වී වගාව ඉහළ නැංවීම සඳහා 1960 සිට 2008 දක්වා විවිධ රජයන් විසින් විවිධ කාර්යයන් සහ ක්‍රමවේදයන් අනුගමනය කර ඇත. මේ යටතේ කඩිනම් මහවැලි සංවර්ධන වැඩසටහන, ඉඩම් බෙදා දීම, වාරි පහසුකම් වැඩිදියුණු කිරීම වැනි ක්‍රියාමාර්ග හඳුන්වා දිය හැක. මීට අමතර ව “මහින්ද චින්තන” වැඩසටහන යටතේ ක්‍රියාත්මක වූ වැඩසටහන් වන “අපි වවුමුරට තහවුම්” සංවර්ධන වැඩසටහන සහ පොහොර සහනාධාරය නිසා ගොවීන් වැඩි වශයෙන් පුරත් කුඹුරු වගා කිරීමට උත්සාහ ගත් බවක් දක්නට ලැබේ.

තෙත් කලාපයේ පුරත් කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය

ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයට අයත් දිස්ත්‍රික්ක 09 මූලික කරගෙන මෙම දිස්ත්‍රික්කවල ඇති කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය, අස්වැද්දා ඇති ඉඩම් ප්‍රමාණය සහ පුරත් කුඹුරු පිළිබඳ මෙහි දී සාකච්ඡා කිරීමට

ගොවිකටයුතු අධ්‍යයන 8 වෙළුම : 2 කලාපය

අදහස් කෙරේ. මීට අමතර ව තෙත් කලාපයට අයත් දිස්ත්‍රික්කවල ශෂ්‍ය තීව්‍රතාවය (cropping intensity) සහ නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවය (productivity) පිළිබඳව ද විමසා බැලේ.

තෙත් කලාපයට අයත් දිස්ත්‍රික්කවල විවිධ වර්ෂවල දී අස්වැද්දෙන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණය විවිධ ය. ඉදිරිපත් කිරීමේ පහසුව සඳහා 1990 සිට 2008 දක්වා කාල සීමාවේ දී එ එ දිස්ත්‍රික්ක තුළ වැඩියෙන් ම අස්වැද්දා ඇති ඉඩම් පිළිබඳව අවධානය යොමු කරන ලදී. එ අනුව වගු අංක 3 ආශ්‍රිත ව තෙත් කලාපයට අයත් දිස්ත්‍රික්ක තුළ වැඩියෙන් ම අස්වැද්දා ඇති කුඹුරු හා එම ප්‍රමාණයන් විග්‍රහ කෙරෙන අතර, එම අදාළ වර්ෂයට සාපේක්ෂ ව පුරන් කුඹුරු ප්‍රමාණය ගණනය කර ඇත.

වගු අංක 3

අස්වැද්දෙන ලද වැඩිම කුඹුරු ප්‍රමාණය සහ පුරන් කුඹුරු ප්‍රමාණය

දිස්ත්‍රික්කය	දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩිම අස්වැද්දීම සිදු කළ		2008 මහ කන්නයේ වගා කළ කුඹුරු ප්‍රමාණය (හෙක්.)	2008 වර්ෂය වන විට පුරන් වී ඇති කුඹුරු ප්‍රමාණය (හෙක්.)
	වර්ෂය	ප්‍රමාණය (හෙක්.)		
කොළඹ	1979	8,473	5,372	3,101
ගම්පහ	1983	19,072	12,993	6,079
කළුතර	1975	23,043	15,228	7,802
ගාල්ල	1976	25,403	17,381	8,022
මාතර	1977	21,584	17,437	4,147
රත්නපුර	1973	18,722	15,168	3,554
කෑගල්ල	1977	11,438	8,818	2,620
මහනුවර	1980	22,741	16,545	6,196
නුවරඑළිය	1982	7,827	6,833	994
තෙත් කලාපය	1977	152,903	115,775	37,128

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, (2008).

කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයේ 1960 සිට 2008 දක්වා කාල පරාසය තුළ දී වැඩිම ඉඩම් ප්‍රමාණය අස්වැද්දා ඇත්තේ 1979 වර්ෂයේ දී ය. එම ප්‍රමාණය හෙක්. 8473 කි. මෙම අස්වැද්දූ කුඹුරු ප්‍රමාණය 2008 වර්ෂය වන විට හෙක්. 5372 දක්වා පහත වැටී ඇත. මෙය 1979 වර්ෂයට සාපේක්ෂ ව 36.5% ක අඩුවීමකි. මෙම කරුණ ජාතික නිෂ්පාදනය අඩුවීමට බලපා හැකි බව පැහැදිලි ය. ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ 1960 සිට 2008 දක්වා වගා කර ඇති කුඹුරු පිළිබඳ තොරතුරු විශ්ලේෂණය කිරීමේ දී ගමය වන්නේ, පුරන් කුඹුරු ඉහළ ම ප්‍රමාණයක් අස්වැද්දා ඇත්තේ 1983 වර්ෂයේ දී බවත්, එම ප්‍රමාණය හෙක්. 19,072 ක් බවත් ය. මෙම ප්‍රමාණය ක්‍රමයෙන් විවලාසනාවයන්වලට ලක් වෙමින් 2008 වර්ෂය වන විට හෙක්. 12,993 ක් දක්වා පහත වැටී ඇත. මෙම දිස්ත්‍රික්කයේ 2008 වන විට 1983 ට සාපේක්ෂ ව අස්වැද්දා ඇති කුඹුරු ප්‍රමාණය 31.8% කින් අඩු වී ඇත. එනම්, පුරන් වී ඇති කුඹුරු ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 6,079 කි.

කළුතර දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩිම කුඹුරු ප්‍රමාණයක් අස්වැද්දා ඇත්තේ 1975 වර්ෂයේ හෙක්. 23,043 කි. මෙම ප්‍රමාණය ද 2008 වර්ෂය වන විට හෙක්. 15,228 ක් දක්වා පහත වැටී ඇති අතර, එම ප්‍රමාණය 33.8% ක ප්‍රතිශතයකි. තමුත් දිස්ත්‍රික්කයේ නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවය 1960

ගොවිකටයුතු අධ්‍යයන 8 වෙරළ : 2 කලාපය

වර්ෂයේ අත්කරයට බුසල් 27.8 සිට 2009 වර්ෂයේ අත්කරයට බුසල් 55 දක්වා ඉහළ නැංවුණු බව දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී අනාවරණය විය.

කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩියෙන් ම කුඹුරු අස්වද්දා ඇත්තේ 1977 වර්ෂයේ දී ය. එය හෙක්. 11,438 කි. එම ප්‍රමාණය 2008 වර්ෂය වන විට අත්කර 8818 ක් දක්වා පහත බැස ඇති අතර, එය 1977 වර්ෂයට සාපේක්ෂ ව 18.9% ක අඩුවීමකි. 1960-2008 දක්වා මහ කන්නවල දිස්ත්‍රික්කයේ නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවය අත්කරයට බුසල් 27.9 සිට 80 දක්වා ඉහළ නැංවී ඇති බව දත්ත මගින් පෙන්වා දෙයි.

ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩියෙන් ම කුඹුරු අස්වද්දන ලද්දේ 1976 වර්ෂයේ යි. එය හෙක්. 25,403 කි. මෙම ප්‍රමාණය 2008 වර්ෂය වන විට හෙක්. 17,381 දක්වා පහත බැස ඇති අතර, එම අඩුවීම 31.5% කි. නමුත් මෙම දිස්ත්‍රික්කයේ 1960 මහ කන්නයේ නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවය අත්කරයට බුසල් 84 සිට 2009 වර්ෂයේ දී අත්කරයට බුසල් 92 දක්වා ඉහළ නැංවී ඇත.

මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ 1960 සිට 2008 දක්වා කාල පරාසය තුළ දී අස්වද්දන ලද වැඩිම ඉඩම් ප්‍රමාණය වූයේ හෙක්. 21,581 කි. එය 1977 වර්ෂයේ දී ය. මෙම ඉඩම් ප්‍රමාණය 2008 වසර වන විට හෙක්. 17,437 දක්වා අඩු වූ අතර, එය 19.21% කි. නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවය සැලකීමේ දී එය 1960 වර්ෂයේ දී මහ කන්නයේ අත්කරයට බුසල් 30 ක් වූ අතර, 2009 වර්ෂය අත්කරයට බුසල් 75 ක් දක්වා ඉහළ නැංවී ඇත.

මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩියෙන් ම අස්වද්දන ලද ඉඩම් ප්‍රමාණය වාර්තා වූයේ, 1980 වර්ෂයේ දී වන අතර, එම ප්‍රමාණය හෙක්. 22,741 කි. 2008 වර්ෂයේ අස්වද්දන ලද කුඹුරු ප්‍රමාණය වූයේ, හෙක්ටයාර 16,545 කි. එය 27.2% ක අඩුවීමකි. දිස්ත්‍රික්කයේ නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවය 1960 මහ කන්නයේ දී අත්කරයට බුසල් 50 ක් වූ අතර, එය 2009 වර්ෂයේ දී අත්කරයට බුසල් 67 ක් දක්වා වර්ධනය වී ඇත.

වී වගාව සඳහා නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කය වැඩි තැඹුරුතාවයක් නො දැක්වූව ද දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩි ම අස්වැද්දූ කුඹුරු ප්‍රමාණය වාර්තා වූයේ, 1982 වර්ෂයේ දී හෙක්. 7827 ක් ලෙස යි. මෙම කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය 2008 වන විට හෙක්. 994 කින් අඩු වී ඇති අතර, එය 12.6% ක අඩුවීමකි. අත්කරයට ලබා දුන් අස්වැන්න 1960 කාලසීමාවේ දී බුසල් 51 ක් පමණ වූ අතර, විවිධ විවලයන්ට ලක්වෙමින් 2009 වර්ෂයේ අත්කරයට බුසල් 70 ක් දක්වා වැඩි කරගෙන තිබුණි.

ඉහත විස්තර කරන ලද තේන් කලාපයේ දිස්ත්‍රික්ක තමය සැලකූ විට සෑම දිස්ත්‍රික්කයක ම අස්වැද්දූ කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය 30%-10% දක්වා අතර පරාසයකින් අඩු වී ඇති අතර, පුරත් වූ කුඹුරු ප්‍රමාණය 10%-30% දක්වා විවිධ දිස්ත්‍රික්කවල වැඩි වී ඇත. නමුත් නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවය ඉහළ නැංවී ඇත. නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවය ඉහළ නැංවී ඇත්තේ විවිධ තාක්ෂණයන් වී වගාවට එකතු කරමින් විවිධ රජයන් මගින් ක්‍රියාත්මක කරන ලද ඵලදායීතාවය ඉහළ නැංවීමේ උපක්‍රමවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනි.

ඉහත සියලු දත්තයන් සාරාංශ කළ විට තේන් කලාපයේ, 2008 වර්ෂය වනවිට පුරත් වී ඇති මුළු කුඹුරු ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 37,128 කි. 2009 වර්ෂයේ අත්කරයට බුසල් 68 ක සාමාන්‍ය අගයක් තේන් කලාපය පෙන්වා දෙන අතර, මෙම කුඹුරු පුරත්වීම නිසා ජාතික නිෂ්පාදනයට අහිමි වූ නිෂ්පාදන ප්‍රමාණය බුසල් ලක්ෂ 25 කට වැඩි වේ (37128/- x 68). වර්තමානයේ ඉඩම් ගොඩ කිරීම, අධිවේගී මාර්ග, නිවාස තැනීම් වැනි සංවර්ධන කටයුතු නිසා මෙම මුළු පුරත්

ගොවිකටයුතු අධ්‍යයන 8 වෙළුම : 2 කලාපය

කුඹුරු ප්‍රමාණය ම තිබේද යන්න ගැටලුවකි. තවුන් මින් 60% ක ප්‍රතිශතයක් නවමත් පුරන් ව ඇති බවට ගොවි සාකච්ඡාවල දී හෙළි විය.

තෙත් කලාපයේ ගොවිතැන්ගේ සමාජ-ආර්ථික තත්ත්වය

තෙත් කලාපයේ සිදු කරන ලද සමීක්ෂණයට අනුව, ගොවිතැන්ගෙන් 89% ක් පුරුෂ පාර්ශ්වයට අයත් ගොවිතැන් වූ අතර, ඉතිරි 11% ක ගොවිතැන් කාන්තා පාර්ශ්වයට අයත් ය. එමෙන් ම ගොවිතැන්ගෙන් 61% ක් පමණ වයස අවුරුදු 50 ඉක්ම වූවන් ය. තෙත් කලාපයේ ගොවිතැන්ගෙන් බහුතරය අ.පො.ස. (සෑපෙළ) තත්ත්වය හෝ ඊට වඩා වැඩි මට්ටමක අධ්‍යාපනයක් ලබා ඇති බව ද අධ්‍යයනය තුළින් අනාවරණය විය. සාමාන්‍ය පවුලක සිටින සාමාජිකයන් සංඛ්‍යාව 4-5 අතර සංඛ්‍යාවක් වේ. තෙත් කලාපයේ වී වගාව සඳහා ශ්‍රමය වැඩි වශයෙන් අවශ්‍ය නිසා පවුලේ ශ්‍රමය ද වැදගත් සාධකයක් ලෙස සැලකේ. තෙත් කලාපයේ ගොවිතැන් වැඩි පිරිසක් තම ප්‍රධාන ජීවිකාව ලෙස ගොවිතැන්ගේ යෙදෙන බව දක්නට නො ලැබුණි. මෙය පුරන් කුඹුරු අස්වැද්දීමට ද යම් තරමක බාධාවක් වී ඇති බව අනාවරණය විය. රැකියාව අනුව විමසීමේ දී 26% ක පමණ පිරිසක් ගොවිතැන් තම ප්‍රධාන ජීවිකාව ලෙස කරගෙන යන බව පැහැදිලි විය.

වගු අංක 4

කුටුම්භ ආදායම් තත්ත්වය

දිස්ත්‍රික්කය	වාර්ෂික සාමාන්‍ය ආදායම (රු.)	මාසික සාමාන්‍ය ආදායම (රු.)	වාර්ෂික ඒක පුද්ගල ආදායම (රු.)
ගම්පහ	380,148	31,679	95,893
කොළඹ	554,922	46,243	145,553
කළුතර	339,766	28,031	71,995
ගාල්ල	336,696	28,058	75,617
මාතලේ	331,297	27,608	69,628
කෑගල්ල	393,444	32,787	86,234
රත්නපුර	320,584	26,715	73,539
මහනුවර	280,298	23,358	63,981
නුවරඑළිය	216,401	18,033	52,861

මූලාශ්‍රය: සමීක්ෂණ දත්ත, (2009). හෙ.ගො.ප.පු. ආයතනය.

වගු අංක 4 මගින් පැහැදිලි කරන්නේ, තෙත් කලාපයේ දිස්ත්‍රික්කවල කුටුම්භයන් හි වාර්ෂික ආදායම, මාසික ආදායම සහ වාර්ෂික ඒක පුද්ගල ආදායම යි. ඒ අනුව තෙත් කලාපයේ අවම ආර්ථික මට්ටම නුවරඑළියෙන් ද උපරිම ආර්ථික මට්ටමක් කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයෙන් ද දක්නට ලැබුණි. කොළඹ, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කවල රැකියා අවස්ථා සුලභ නිසා එම දිස්ත්‍රික්කවල නියැදියට අනුව කුටුම්භ වාර්ෂික සාමාන්‍ය ආදායම ඉහළ නැංවී ඇත.

දෙවැනි කොටස

තෙත් කලාපයේ කුඹුරු පුරත්වීම සඳහා බලපා ඇති කරුණු

තෙත් කලාපයේ කුඹුරු පුරත්වීම සඳහා බලපා ඇති කරුණු මෙම කොටස මගින් විග්‍රහ කෙරෙනු ඇත. මෙහි දී සමීක්ෂණය මගින් කුඹුරු පුරත්වීමට බලපා ඇති හේතු විශාල සංඛ්‍යාවක් හඳුනා ගන්නා ලදී. වගු අංක 5 මගින් විවිධ ගැටළු සහ ඵලා ප්‍රතිශත ලෙස කොපමණ ප්‍රමාණයක ගොවීන්ට බලපා ඇත් ද යන්න විමසා බැලීම සිදුකර ඇත.

වගු අංක 5

කුඹුරු පුරත් වීමේ හේතු

කුඹුරු පුරත්වීමට බලපා ඇති හේතුව	ප්‍රතිශතය %
01. වාරි පද්ධතියේ පවතින ගැටළු	72.7
02. කාලගුණික හා දේශගුණික ගැටළු	69.8
03. ගොවිපල බලය නිසා ඇතිවූ ගැටළු (මිල සහ සොයා ගැනීමේ අපහසුතා)	67.7
04. සත්ව හානි නිසා ඇතිවූ ගැටළු	63.7
05. යාබද කුඹුරු වගා නො කිරීම නිසා ඇති වූ ගැටළු	53.3
06. පවුලේ ආදායම ප්‍රමාණවත් නො වීම නිසා ඇති වූ ගැටළු	41.8
07. ශ්‍රමයේ මිල සහ ශ්‍රමය සොයාගැනීම පිළිබඳ ගැටළු	37.4
08. ලවණතාවය, මලකඩ කිටුල නිසා ඇති වූ ගැටළු	36.5
09. කෘෂි රසායනවල මිල ඉහල යාම සහ ගුණත්වය පිළිබඳ ගැටළු	31.7
10. යායක ගොවීන් එක් ව වගා නො කිරීම නිසා ඇතිවූ ගැටළු	30.9
11. කුඹුරට යාමට නිසි ප්‍රවේශ මාර්ගයක් නොමැති වීම නිසා ඇතිවූ ගැටළු	29.4
12. මි උණ හිතිය නිසා ඇති වූ ගැටළු	26.7
13. ගුණාත්මක තත්ත්වයේ බිත්තර වී නොමැතිවීමේ ගැටළු	20.6
14. පස සෝදා යාම නිසා ඇතිවූ ගැටළු	18.5
15. නිසි වේලාවට පොහොර නො ලැබීම නිසා ඇති වූ ගැටළු	14.1

මූලාශ්‍රය: සමීක්ෂණ දත්ත, (2009). හෙ.ගො.ප.පු. ආයතනය.

ඉහත වගුව අනුව පැහැදිලි වන්නේ, ගොවීන් වැඩි පිරිසක් වාරි පද්ධතියේ පවතින ගැටළු නිසා පුරත් කුඹුරු වගා කිරීමට පෙළඹී නැති බවයි. එසේ ම කාලගුණික හා දේශගුණික ගැටළු නිසා ගොවිපල බලය සොයා ගැනීමේ ගැටළු, සත්ව හානි, යාබද කුඹුරු වගා නො කිරීම නිසා ඇති වූ ගැටළු යනාදී වශයෙන් විශාල ගැටළු සංඛ්‍යාවක් හේතුවෙන් ගොවීන් වගා කරන කුඹුරු ප්‍රමාණය අඩු කිරීමට හේතු වී ඇත.

01. වාරිමාර්ග පද්ධතියේ පවතින ගැටළු

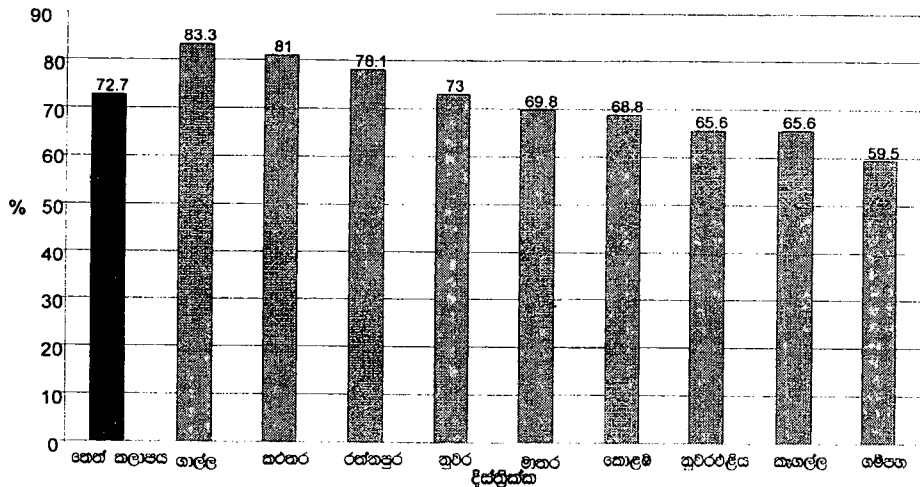
තෙත් කලාපයේ ඉඩම් පුරත්වීමට බලපා ඇති ප්‍රධාන හේතුව ලෙස, වාරිමාර්ග පද්ධතිවල පවතින ගැටළු හඳුනාගත හැකි ය. මෙහි දී විශේෂයෙන් පුරාණයේ පැවති වාරි පද්ධති තවකරණය සහ කාර්මීකරණය යන හේතු නිසා අලුත්වැඩියා සහ තඩත්තු කිරීම ඇණහිට ඇති බව දක්නට ලැබුණි. එසේ ම මෙම වාරි පද්ධති නිසියාකාරව තඩත්තු නො කිරීම නිසා

ගොවිකටයුතු අධ්‍යයන 8 වෙළුම : 2 කලාපය

ජලය නිසි පරිදි බැස නො යාමේ හේතුවෙන් ද කුඹුරු පුරන් වී ඇත. නව ද සම්පන්න දත්ත අනුව, තෙත් කලාපයේ ඇළ මාර්ගවල පවතින දුර්වලතා නිසා 66.7% ක් හා ජලය බැස යාමේ ගැටළු නිසා 58.3% ක් ගොවිහු වගා කිරීමේ අපහසුතාවයට මුහුණ දී තිබුණහ. තෙත් කලාපයේ සියළුම දිස්ත්‍රික්ක සැලකීමේ දී වාරි ගැටළුව බලපා ඇති ගොවිතන්හේ ප්‍රතිශත අගයන් ප්‍රස්ථාර අංක 1 අනුව දක්වා ඇත.

ප්‍රස්ථාර අංක 2

තෙත් කලාපයේ දිස්ත්‍රික්ක වශයෙන් වාරි පද්ධතියේ පවතින ගැටළු

මූලාශ්‍රය: සමීක්ෂණ දත්ත, (2009). හෙ.ගො.ප.පු. ආයතනය.

ප්‍රස්ථාර අංක 2 අනුව, වැඩි ම වාරි ගැටළු ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාර්තා වූ අතර, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයෙන් ඊට සාපේක්ෂ අඩු ප්‍රමාණයක් වාර්තා විය. ඉහත දත්ත අනුව පැහැදිලි වන්නේ, සමස්ත තෙත් කලාපය තුළ ම වාරි ගැටළුව ඉතාමත් තදින් බලපා ඇති බව යි. වර්තමානයේ සිදුවන අධිවේගී මාර්ග ඇතුළු තාගරිකරණය හේතුවෙන් තවදුරටත් ඉහත වාරි ගැටළුව උග්‍ර කරවා ඇත. විශාල වශයෙන් සිදුවන ඉඩම් ගොඩ කිරීම නිසා සිදුවන ජලය බැස නො යාමේ සංසිද්ධිය වගා කටයුතු සිදු කිරීමට මෙන් ම පාරිසරික හා සෞඛ්‍යමය වශයෙන් අහිතකර තත්ත්වයන් ඇතිවීමට ද හේතු වී ඇත. මෙම තත්ත්වයට පිළියම් යෙදීම වර්තමානයේ කඩිනම් ව සිදුවිය යුත්තකි.

02. කාලගුණික හා දේශගුණික ගැටළු

ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපය ආශ්‍රිත ව නිතර වැසි ලැබෙන බැවින් වර්ෂාපෝෂිත ව කුඹුරු වගා කිරීම බොහෝ විට සිදු කරයි. එබැවින් නියමිත කාලයට වර්ෂාව නො ලැබුණේ නම් හෝ වර්ෂාව පමා වී ලැබුණොත් වගා කෙරෙන බිම් ප්‍රමාණය අඩු වී කුඹුරු පුරන් වේ. මෙයට අමතර ව ගංවතුර හා නියං තත්ත්ව යන දෙයාකාරයෙන් ම මෙම වගාවක් සඳහා බලපෑම් සිදු වන බැවින් එම අනපේක්ෂිත තත්ත්වයට මුහුණපෑමට ගොවිතන් මැදිකමක් දැක්වීමෙන් ද වගා කරන කුඹුරු ප්‍රමාණය කෙරෙහි බලපෑමක් ඇති වේ. මෙම තත්ත්වය රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩි වශයෙන් දක්නට ලැබේ. එම දිස්ත්‍රික්කය බොහෝ විට ගංවතුර සහ නාය යෑම්වලට ලක්වන බැවින් කුඹුරු වගාව අඩු වී ඇත.

03. ගොවිපල බලය නිසා ඇති වන ගැටලු

සමස්ත නියැදිය සැලකූ විට 67.7% ක් මෙලෙස ගොවිපල බලය ගැටලුවක් කරගෙන තිබුණි. මෙම ගොවිතැන්ගෙන් දත්ත ලබා ගැනීමේ දී පැහැදිලි වූයේ, ට්‍රැක්ටර් හිමියන් ඔවුන්ට සිතෙන මිල ගණන් අය කරන බව යි. ගොවි සංවිධාන සඳහා රජය මගින් ට්‍රැක්ටර් සහ ස්ප්‍රේ යන්ත්‍ර ලබා දුන්න ද නිසි අධීක්ෂණයක් යටතේ සිදු වන ක්‍රමවත් කළමනාකරණ රටාවක් නො තිබීම හේතුවෙන් එම ක්‍රියාදාමයන් අසාර්ථක ව ඇත. නිසි අධීක්ෂණය යටතේ ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථාන සහ ගොවිසංවිධාන වෙත එම උපකරණ ලබාදීම සිදු කළ යුතු ය.

04. සත්ත්ව හානි

සත්ත්ව හානි ගැන සැලකීමේ දී ප්‍රධාන වශයෙන් වල් උෟරන්, මියන් වැනි සතුන් වගාවේ විවිධ අවස්ථාවන් හි දී සිදු කරන හානිය නිසා ගොවිතැන් හට පාඩු විදීමට සිදු වේ. මෙම තත්ත්වය පාලනය කරගත නො හැකි වීම නිසා ගොවිතැන් කුඹුරු අස්වැද්දීමට පියවර නො ගන්නා බව පැහැදිලි ය. සමස්ත නියැදියේ 64% ක් ගොවි ප්‍රතිශතයක් මෙම ගැටලුවට මුහුණ දී සිටියහ.

05. ගොවිතැන් ලබන ආදායම ප්‍රමාණවත් නො වීම

තෙත් කලාපයේ මුළු නියැදියම සැලකූ විට 41.8% ක් නියැදි ප්‍රතිශතයක් ලබන ආදායම ප්‍රමාණවත් නො වීම හේතුවෙන් වගා කරන බිම් ප්‍රමාණ අඩු කර ඇත. මේ හේතුව නිසා කලට වේලාවට අවශ්‍ය සහනාධාර, පොහොර පවා ලබා ගැනීමට නො හැකි වී ඇති ගොවිතැන්, ගොවි සාකච්ඡාවල දී හමු විය.

සමස්තයක් ලෙස මුළු තෙත් කලාප නියැදිය ම සැලකූ විට, පොදු ගැටලු වී ඇත්තේ ලැබෙන ආදායම හා පවුලේ වියදම් සැලකීමේ දී කුඹුරු වගාවට වියදම් කිරීමට මුදල් ප්‍රමාණවත් නො වීම, ස්ථිරසාර ආදායම් මාර්ගයක් නොමැති වීම, කුඹුරු වගාව සඳහා වන නිෂ්පාදන වියදමට සරිලන ආදායමක් නොමැති වීම, හදිසියට කුලීකරුවකු හෝ යොදා ගැනීමට මුදල් නොමැති වීම යනාදිය යි. පුරන් කුඹුරු වගා කිරීම සඳහා ගොවිතැන්ට යම් පිරිවැයක් දැරීමට සිදුවන බැවින් ඒ සඳහා යොමුවීමේ විචල්‍යතාවයන් දක්නට ලැබේ. සමීක්ෂණයට ලක් කළ ගොවිතැන් විවිධ මට්ටම්වල ආදායම් ලබන ගොවිතැන් බැවින් ගිනි සංගුණකය උපයෝගී කරගෙන ආදායමේ ව්‍යාප්තිය සහ එහි බලපෑම කුඹුරු වගාවන් සඳහා යොමුවීම කෙරෙහි කොතෙක් දුරට බලපා ඇද්ද යන්න විමසීමට ලක් කෙරිණි.

$$G = 1 - 0.0789 \quad G = 0.9211$$

$$G = 1 - \sum_{i=0}^n (F_i + l \cdot f_i) (y_i + 1 + y_i)$$

(G - ගිණි සංගුණකය, \sum - නියැදියේ සමස්ත ඒකකයන්ගේ අයිතිය, F_i - සමුච්චිත කුටුම්භ ප්‍රතිශතය, y_i - සමුච්චිත ආදායම් ප්‍රතිශතය)

ගොවිකටයුතු අධ්‍යයන 8 වෙළුම : 2 කලාපය

මෙහි දී ගිණි සංගුණකය වන 0.9211 යන අගය 1 ට ඉතා ආසන්න සංඛ්‍යාවක් බැවින් ගොවිතඟේ ආදායම් ව්‍යාප්ති විෂමතාවය ඉතා ඉහළ අගයක් ගන්නා බව පැහැදිලි ය. ඉහත විශ්ලේෂණය තුළින් තවදුරටත් පැහැදිලි වූයේ, නියැදියේ සමස්ත ආදායමෙන් 30% ක් 80% ක කුටුම්භ සංඛ්‍යාවක් සතු වන බව යි. මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ ගොවීන් වැඩිදෙනෙකු සතු අඩු ආදායම පුරත් කුඹුරු නැවත වගා කිරීමේ ගැටළු මතු කොට ඇති බව යි.

06. අධික නිෂ්පාදන වියදම

පුරත් කුඹුරු වගා කිරීමේ දී වැඩිම නිෂ්පාදන පිරිවැයක් අවශ්‍ය වන්නේ, තාගර්කරණයේ වැඩි යොමුවක් ඇති දිස්ත්‍රික්කයේ කුඹුරු වගාව සඳහා ය. එයට හේතුව වන්නේ, ශ්‍රමයට අධික පිරිවැයක් දැරීමට සිදුවීම සහ ශ්‍රමය සපයා ගැනීමේ අපහසුව යි.

මීට අමතර ව වී වගාවට අවශ්‍ය යෙදවුම් සපයා ගැනීමට ද වැඩි වියදමක් දැරීමට සිදු වේ. මේ සඳහා වාර්තා ආශ්‍රයෙන් තොරතුරු උපුටා දැක්විය හැක. උදා: කොළඹ හා අනෙකුත් අදාළ දිස්ත්‍රික්ක තුළ දිනක කම්කරු කුලිය රු.1000 ක් වන අතර, සොයා ගැනීම ද ගැටළු වී ඇත. එම නිසා පුරත් කුඹුරු වගාව සීමා වී ඇත.

තෙත් කලාපයේ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ වී වගාවේ නිෂ්පාදන පිරිවැය කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිෂ්පාදන පිරිවැය - 2009 (යල කන්නය) සඳහා වූ වාර්තාව අනුව, පහත සඳහන් පරිදි වේ.

වගු අංක 6

ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ 2009 යල කන්නයේ නිෂ්පාදන පිරිවැය

කාර්යය	වැය වූ මුදල (රු. අක්කරයකට)			
	ශ්‍රමය	යන්තුසූත්‍ර	යෙදවුම්	මුළු මුදල
බිම් සකස් කිරීම	326	5,869	-	6,195
නියර බැඳීම	2,965	-	-	2,965
පාත්ති සකස් කර වී ඉසීම	2,683	-	2,628	5,311
පොහොර යෙදීම	618	-	749	1,367
වල පාලනය	439	-	1,035	1,474
රෝග හා පලිබෝධ පාලනය	466	-	1,100	1,566
අස්වනු නෙලීම සහ කොළ ඇඳීම	7,403	-	-	7,403
කොළ පැහීම සහ සුලං කිරීම	3,522	3,047	-	6,569
ප්‍රවාහනය	-	543	-	543
මුළු වියදම ආරෝපිත පිරිවැය සමඟ	18,422	9,459	5,512	33,393
මුළු වියදම ආරෝපිත පිරිවැය නොමැතිව	5,174	7,118	4,461	16,753

මූලාශ්‍රය: Cost of Cultivation of Agricultural Crops-2009

ඉහත පරිදි, ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයේ නිෂ්පාදන පිරිවැය දත්ත අනුව පැහැදිලි වන්නේ, සමස්ත නිෂ්පාදන වියදමින් 55.2% ක් ශ්‍රමය සඳහා වැය වී ඇති බව යි.

සාමාන්‍ය අස්වැන්න අක්කරයකට	-	කි.ග්‍රෑ.	1329
ඒ කිලෝ එකකට ලැබෙන මිල	-	රු :	30.97
ආදායම	-	රු :	41,159.00
ආරෝපිත පිරිවැය සමඟ මුළු වියදම	-	රු :	33,393.00
එම නිසා ලාභය	-	රු :	7,766.00
තමුත් ආරෝපිත පිරිවැය රහිත ව මුළු වියදම	-	රු :	16,753.00
එම නිසා ආරෝපිත පිරිවැය රහිත ව ලාභය	-	රු :	24,406.00

ආරෝපිත පිරිවැය සහිත ව ඒ කිලෝටක නිෂ්පාදන වියදම රු : 25.13 ක් වන අතර, ආරෝපිත පිරිවැය රහිත ව ඒ කිලෝටක නිෂ්පාදන වියදම රු : 12.61 කි. සාමාන්‍ය වී වගාවේ දී අස්වැන්න ලබා ගැනීමට මාස 3-4 ක අතර කාලයක් යන බැවින් මෙපමණ කලක් බලා සිටි ගොවීන්ට ලැබෙන්නේ රු : 7766 ක පමණ ලාභයකි. එසේ ම ගොවිපොළ කාර්යයන් සඳහා විශේෂයෙන් කුලී ශ්‍රමය ලබාගත යුතු බැවින් බොහෝ විට ගොවීන්ට ලැබෙන්නේ ආරෝපිත පිරිවැය සහිත ලාභයකි. එම නිසා ආවස්ථික පිරිවැය සමඟ සැසඳීමේ දී තාර්කික ගොවියා පුරන් කුඹුරු වගා කිරීම කෙරෙහි තැඹුරු නො වී වෙනත් කාර්යයක නිරත වී ජීව වඩා වැඩි ආදායමක් උපයා ගන්නා බව නිරීක්ෂණය කෙරිණි.

07. ශ්‍රමයේ මිල සහ සොයා ගැනීමේ ගැටලු

සමස්ත තෙත් කලාපය පිලිබඳ සැලකීමේ දී 37.4% ක ප්‍රතිශතයක් ශ්‍රම ගැටලුව නිසා වගා කරන බිම් ප්‍රමාණයන් අඩු කරලීමට කටයුතු කර ඇත. ශ්‍රමයට ගෙවන මිල ඉහළ යාම හා ශ්‍රමය කලට වේලාවට සොයා ගත නො හැකි වීම ප්‍රධාන ගැටලු ලෙස වාර්තා විය. ගම්පහ, කොළඹ, කර්තර, ගාල්ල, මාතර දිස්ත්‍රික්කවල ශ්‍රමය සඳහා ඉහළ මිලක් ගෙවීමට සිදු වන බව ද දත්තවලින් පැහැදිලි විය. මෙම ප්‍රදේශවල වර්තමාන ශ්‍රම වටිනාකම රු.800-1000 ක් වැනි ඉහළ පරාසයක විය. තව ද මී උණ වැනි රෝගකාරී තත්ත්වයන් පිලිබඳ මාධ්‍ය කුලීන් දැඩි ප්‍රචාරයකට ලක් වීම ශ්‍රමය සොයා ගැනීමට මෙන් ම ශ්‍රමයේ මිල ඉහළ යාමට ද හේතු වී ඇත. එසේ ම තරුණයන් කෘෂි අංශයට වඩා වෙනත් වෘත්තීන්වලට වැඩි ඇල්මක් දැක්වීම ද ශ්‍රම හිඟයට හේතුවක් විය. මෙම තෝරාගත් නියැදිවල සාමාජිකයන් වෙතත් රැකියාවල නියුක්ත වීම හේතුවෙන් පවුල් ශ්‍රමය යෙදවීමට හැකියාවක් නොමැති වීම නිසා ද කුලී ශ්‍රමය කෙරෙහි වැඩි විශ්වාසයක් තැබීමට සිදු වී ඇති බව තවදුරටත් සඳහන් කෙරිණි.

08. ලවණතාවය / කිවුල් / මලකඩ තත්ත්ව කුඹුරු වගාව කෙරෙහි බලපෑම

සමස්ත නියැදියේ 36.5% ක අදහස වූයේ, කුඹුරු ඉඩමේ ලවණතාවයක්, කිවුල් ගතියක් හෝ මලකඩ තත්ත්වයක් තිබීම ලබා ගන්නා අස්වැන්න කෙරේ විශාල වශයෙන් බලපා ඇති බව යි. මෙම වගා බිම් සඳහා බිජු තෝරා ගැනීමේ දී මලකඩ රෝගයට ඔරොත්තු දෙන වී වර්ග හඳුනා ගෙන ඇත. මෙම තත්ත්වය නිරාකරණය සඳහා වහා පියවර ගත යුතු ය. එක් කුඹුරක මෙම රෝගය පැතිර යාම, රෝගය ව්‍යාප්ත වීමට හේතුකාරක වන බව ගොවි සාකච්ඡාවල දී පැහැදිලි විය. නියමිත අයුරින් ජලය ගලා යාමට සැලැස්වීම තුළින් කරමක් දුරට මෙම රෝගයෙන් වැළකීමට හැකි අතර, නිසි පරිදි උපදෙස් ලබාදීම වැදගත් වේ.

09. අස්වැන්න සැලකිය යුතු මට්ටමක නො තිබීම

සමස්ත තෙත් කලාප නියැදියේ 36.3% ක ප්‍රතිශතයක් මෙලෙස ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල

අස්වැන්න අඩු වීමට හේතු පොදුවේ සඳහන් කර ඇත. කුඹුරුවල පවතින මලකඩ/ලවණ/ කිවුල, සත්ව හානි, (විශේෂයෙන් උගරන් සහ ගවයන්ගෙන්) කුඹුරුවලට අපද්‍රව්‍ය එකතු වීම, දීලීර හා වෙනත් රෝග, ගුණාත්මක තත්ත්වයේ බිත්තර වී නොමැති වීම, අද ගොවියාගේ තබන්නාව නිසියාකාර ව සිදු නො වීම, කරදිය ගලා එම හා කුඹුරු හැඳ වීම ඉහත ගැටලුකාරී තත්ත්ව නිසා වගා කරන බිම් ප්‍රමාණය අඩු කිරීම හෝ වගාවෙන් ඉවත් ව යාමට කටයුතු කර ඇත. මෙම ප්‍රතිශතය ඉතා සුළු වුවත් මෙම ගැටලුව ඉතිරි යාය කරා තවදුරටත් වර්ධනය වීමට හැකියාව ඇත. මේ නිසා කාර්යක්ෂම කෘෂි ව්‍යාප්ති සේවාවක් තුළින් උපදෙස් හා වෙනත් ක්‍රියාමාර්ග සඳහා කඩිනම් පියවර ගත යුතු ය. එය වගා කරන බිම් ප්‍රමාණය වර්ධනය කිරීමට එක් හේතුවක් වනු ඇත.

10. කෘෂි රසායන ද්‍රව්‍ය පිළිබඳ ගැටලු

කෘෂි රසායන සම්බන්ධව සමස්ත නියැදියේ 31.7% කට ගැටලුකාරී තත්ත්වයන් උදහස වී තිබුණි. ප්‍රධාන ගැටලු වූයේ, ගුණාත්මක තත්ත්වයෙන් කෘෂි රසායන නො නිබිම සහ මිල ගණන් අධික වීම යි. කෘෂි රසායන ද්‍රව්‍ය යෙදීම සම්බන්ධ සාර්ථකත්වයක් මුදු තෙත් කලාපය පුරා ම නො විය. තම අසල්වැසි ගොවියාගෙන් හෝ කෘෂි රසායන අලෙවි මධ්‍යස්ථාන මගින් ලබන උපදෙස් මත ගොවීන් විසින් කෘෂි රසායන ද්‍රව්‍ය තම කුඹුරුවලට යොදනු ලැබ තිබුණි. කෘෂි ව්‍යාප්ති සේවයේ පැහැදිලි දැනුවත් කිරීම් සිදු වූ බවට වාර්තා නො වූණි. මෙම ගැටලු සඳහා ගොවීන් විසින් යෝජනා කරන ලද්දේ, ගොවීන් සේවා මධ්‍යස්ථාන තුළ කෘෂිකර්ම නිලධාරීවරයාගේ අධීක්ෂණය යටතේ කෘෂි රසායන ද්‍රව්‍ය අලෙවි කළ යුතු බව යි. එවිට උපදෙස් ලබා ගැනීමෙන් අනතුරු ව එකී රෝගී තත්ත්වයන්ට නියමිත කෘෂි රසායනය සාධාරණ මිලකට ලබා ගැනීමට හැකි වනු ඇත.

11. යායක ගොවීන් එකවර වගා නො කිරීම පිළිබඳ ගැටලු

තෙත් කලාපීය සමස්ත නියැදිය සැලකූවිට 30.9% ක ප්‍රතිශතයක් එක්ව වගා නො කිරීමේ ගැටලුවට මුහුණ දී ඇත. ගොවීන් සියල්ල එකට වගා නො කිරීම නිසා සත්ව හානි අධික වීම, පළිබෝධ හානිය අධික වීම, නිසි ලෙස ජල කළමනාකරණය කරගත නො හැකි වීම, යෙදවුම් හා අනෙකුත් ද්‍රව්‍ය සොයා ගැනීමේ ගැටලු ඇති වීම, යනා දී ගැටළු මතු වේ. එක් ව වගා කිරීම කාලය ඉතිරි වන මෙන් ම පහසුවෙන් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමේ ක්‍රමවේදයක් වනු ඇත. මෙම ගැටලුව විසඳීමට පියවර ගත හැක්කේ කෘෂි ව්‍යාප්ති සේවය හා ගොවි සංවිධාන තුළිනි. කන්න රැස්වීම් ක්‍රමවත් ව පවත්වා ගොවීන් දැනුවත් කළ යුතු ය.

12. ප්‍රවේශ මාර්ග නො තිබීම නිසා ඇතිවන ගැටලු

තෙත් කලාපීය නියැදියේ, 29.4% ක් වූ ගොවි ප්‍රතිශතයකට තම කුඹුරට නිසි ප්‍රවේශ මාර්ගයක් නොමැති වීම ඉතාම බරපතල ගැටලුවක් වී ඇති බව තීරණය හා ගොවි සාකච්ඡාවල දී පැහැදිලි විය. නියමිත ප්‍රවේශ මාර්ග නොමැති වීම නිසා යන්න යුතු ගෙන යාමේ අපහසුතාවය, සමහර අවස්ථාවල ගෙවතු මැදින් යාමේ දී ගෙවතු හිමියන් ඊට විරෝධය පෑම, අස්වැන්න තෙලා කුඹුරේ ම ශුද්ධ කළ යුතු වීම, වර්ෂා කාලවල දී මෙවැනි කාර්යයන් කළ නො හැකි වීම සිදු වේ. ඉඩම් වෙන්දේසි කිරීමේ දී හා කුඹුරු ආශ්‍රිත පාරවල් තීරණය කිරීමේ දී නිසි ප්‍රවේශ මාර්ග කෙරේ වැඩි අවධානය යොමු කළ යුතු ය.

13. කුඹුරු වගාව කෙරෙහි මි උණ රෝගයේ බලපෑම

වෙල්උණ, පතල් උණ සහ මධ උණ ලෙස අතීතයේ දී මි උණ විවිධ නම්වලින් හඳුන්වා දී ඇත. මෙය මියනගෙන් සහ සමහර සතුන්ගෙන් (ඵල ගවයන්, මී ගවයන්) බෝවන උණ රෝගයකි. බැක්ටීරියාවක් මගින් බෝ කරයි. රෝගය වැළඳුන මියන් පිටකරන මුත්‍රා සමඟ මෙම බැක්ටීරියාව බාහිර පරිසරයට එකතු වේ. කුඹුරුවල ඇති දියකඩිති හා ජලය රැඳුණු තැන්වල මෙම බැක්ටීරියාව රැඳී පවතී. ශරීරයේ කැපුණු, සිරුණු තුවාල සහ ඇසට නො පෙනෙන තරමේ සියුම් තුවාල සහිත ව කුඹුරු වැඩ කරන විට, මෙම බැක්ටීරියාව ශරීරගත වේ. පුරන් වූ කුඹුරකට බසින ගොවියකුට මෙම රෝග අවදානම වැඩි ය (සෞඛ්‍ය අධ්‍යයන කාර්යාංශය, වසංගත රෝග විද්‍යා අංශය කාර්ය පත්‍රිකා 2009). සමස්ත නියැදිය සැලකූ විට 26.7% ක ප්‍රතිශතයක් මිඋණ හීනිය නිසා වගා කිරීමට එතරම් කැමැත්තක් නො දැක්වූහ.

14. බිත්තර වි පිළිබඳ ගැටලු

සමස්ත නියැදිය සැලකූ විට 20.6% ක් උසස් බිජු වි ලබා ගැනීමේ ගැටලුවට මුහුණ දී තිබේ. මෙම සෑම දිස්ත්‍රික්කයක ම නියැදි සාමාජිකත්වය භාවිතා කළ බිජු වර්ග පරිසරයට ඔරොත්තු නො දීම ප්‍රධාන ගැටලුව විය. විශේෂයෙන් ගාල්ල, මාතර සහ කර්තර යන දිස්ත්‍රික්කවල මලකඩ රෝගය, ලවණතාවය සහ කිවුල වැනි තත්ත්වයන් පවතී. මෙම රෝගීකාරක තත්ත්වවලට උචිත බිජු වර්ග නිෂ්පාදනය වුව ද ඒවා ගොවීන් අතර නිසියාකාර ව ප්‍රචලිත නො වීම මෙයට එක් හේතුවක් වී ඇත. තව ද පවතින බිජු මිල ගොවීන්ට ඔරොත්තු නො දෙන තත්ත්වයේ විය. ගොවීන් සේවා මධ්‍යස්ථාන තුළ බිජු අවශ්‍ය වේලාවට, අවශ්‍ය ප්‍රමාණ ලබා ගැනීමට නො හැකි ව තිබුණි. සහනදායී මිලකට ගොවීන්ට බිජු නිකුත් කිරීමට කටයුතු කළ යුතු ය. ගොවීන් බිජු සොයා ගැනීමේ ගැටලුව විසඳා ගෙන ඇත්තේ අසල්වැසි ගොවීන් සමඟ හුවමාරු ක්‍රමය යටතේ ය. මේ තුළින් උසස් නිෂ්පාදන ඵලදායීතාවයක් බලාපොරොත්තු විය නො හැක.

15. තාගරිකරණය පිළිබඳ ගැටලු

තාගරිකරණය නිසා කුඹුරු වගා කිරීමට නො හැකි තත්ත්වයක් හෝ එය කුඹුරු පුරන් වීමට හේතුවක් වී ද යන්න අධ්‍යයනයට භාජනය කළ ගොවීන් වෙත යොමු කළ මූලික ප්‍රශ්නයක් විය. සමස්ත නියැදියේ 13.7% ක් තාගරිකරණය නිසා කුඹුරු වගාව අතහැර දමන තත්ත්වයකට පත් ව ඇති බවට ප්‍රතිචාර දක්වන ලදී. තාගරිකරණයේ විශාලතම බලපෑමක් සිදු වී ඇති දිස්ත්‍රික්කය ලෙස කොළඹ දිස්ත්‍රික්කය හැඳින්විය හැකි අතර, ගොවි ප්‍රතිචාර අනුව, 84.4% කගේ අදහස වූයේ, තාගරිකරණය නිසා කුඹුරු වගා කළ නො හැකි තත්ත්වයක් උදා වී ඇති බව යි. කොළඹ දිස්ත්‍රික් නියැදිය මුහුණ දුන් ඊළඟ ගැටලුව වූයේ, කර්මාන්තශාලා අපද්‍රව්‍ය කුඹුරුවලට එක් කිරීම යි. මෙම නියැදියේ රබර් කර්මාන්ත ශාලාවකින් ඉවතලන අපද්‍රව්‍ය කුඹුරට එක් කිරීමක් නිරීක්ෂණය කිරීමට හැකි විය. මෙම ගැටලුවලට මුහුණදුන් නියැදි ප්‍රතිශතය 21.9% කි.

පස සෝදා යාම සහ වෙනත් තැනීම් කටයුතු නිසා සමස්ත තෙත් කලාපය සැලකීමේ දී 18.5% ක නියැදි ප්‍රතිශතයක් ගැටලු ඇති කරගෙන තිබුණි. කිසියම් කුඹුරක් වගා කිරීමේ දී එම කුඹුර වෙත පස සෝදා එම හෝ මධ එකතු වීම වගා කටයුතු අසාර්ථක කරන අතර, සාර්ථක අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට ද නො හැකි වනු ඇත.

16. අයිතිය කුඹුරු වගාව තෙරෙහි බලපෑම

කුඹුරු ඉඩම් අයිතිය, වගා කිරීමට ගැටලුවක් කරගත් සමස්ත තෙත් කලාපීය නියැදි ප්‍රතිශතය 7.8% කි. ඉඩම් අයිතිය නිසා ගැටලුවලට මුහුණ දී තිබූ වැඩි ම ප්‍රතිශතය, රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාරතා වූ අතර එය 20.3% කි. මෙහි දී හේතු ලෙස සඳහන් වූයේ, තට්ටු මාරු පිළිබඳ අයිතිය, හවුල් අයිතිය සම්බන්ධ ඉඩම් ආරවුල් නිසා තදු විභාග පැවැත්වෙමින් තිබීම, අයිතිකරු බිත්තර වී පමණක් ලබා දීම, අනෙකුත් යෙදවුම් පියලිල අද ගොවියා විසින් ලබා ගත යුතු වීම හේතුවෙන් පාඩු සිදුවන බව පවසමින් අද ගොවියා වී වගාව අත්හැරීම යනාදිය යි.

17. කුඹුරු වගා කිරීම සඳහා ණය මුදලක අවශ්‍යතාවය

වසර 5 ක් තිස්සේ කුමානුකූල ව වගා නො කළ කුඹුරු ඉඩමක් එනම්, 'පුරන් කුඹුරක්' නැවත වගා කිරීමට විශාල මුදලක් අවශ්‍ය වනු ඇත. එලෙස ම කන්න 4-5 වගා නො කළ කුඹුරකට ද, ආසන්නව මේ හා සමාන වියදමක් යනු ඇත. අලුතෙන් නියර බැඳීම, මුල් බිම් හීය, ශ්‍රම වියදම් හා ප්‍රැක්ටර් කුලිය ද වර්තමානයේ ඉහළ අගයක් ගෙන ඇත. දත්ත ලබා ගැනීමේ දී මෙවැනි වගා නො කරන ලද කුඹුරු යළි වගා කිරීමට ණය මුදලක් අවශ්‍ය බව සමස්ත නියැදියේ 24.4% කගේ මතය විය. වල් බිහි වූ කුඹුරු යළි ශුද්ධ කිරීමට, මූලික බිම් සැකසීමට, බිත්තර වී සහ කෘෂි රසායන මිලට ගැනීමට ණය මුදල් තිකුත් කිරීම වැදගත් වේ.

18. ව්‍යාපති සේවාචල ගැටළු

තෙත් කලාපයේ විවිධ දිස්ත්‍රික්ක සඳහා නිර්දේශිත බිජ හා අවශ්‍ය යෙදවුම් බොහෝ විට ගොවීන් දැන ගත්තේ අසල්වැසි ගොවීන්ගෙන් හෝ කෘෂි රසායන වෙළෙඳුන් මගිනි. මේ නිසා විශ්වාසයකින් යුතු ව තම වගාව සිදු කරගැනීම අසීරු කටයුත්තක් බව ද නිරීක්ෂණය කෙරිණි. මෙහි දී කාර්යක්ෂම කෘෂි ව්‍යාපති සේවයක අවශ්‍යතාවය පැහැදිලි විය.

තුන්වැනි කොටස

ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයේ පුරන් කුඹුරු ඉහළ නැංවීම සඳහා ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග

තෙත් කලාපයේ කුඹුරු පුරන්වීම සඳහා බලපාන හේතු විශාල සංඛ්‍යාවක් ඉහත දෙවැනි කොටස මඟින් පැහැදිලි කරන ලදී. මෙම සියළු කරුණු නිසා කුඹුරු පුරන්වීම ඉහළ නැංවී ඇත. ලංකාවේ සියළු ම වගා කළ හැකි ඉඩම් වගා කළ යුතු ව පැවතුන ද සියළුම පුරන් කුඹුරු වගා කිරීම ප්‍රායෝගික ව තරමක් අසීරු කාර්යයකි. මෙම කොටසේ දී පුරන් කුඹුරු වගාව ඉහළ නැංවීමට ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳ සාකච්ඡා කරනු ලැබේ.

වාරි පද්ධති ආශ්‍රිත ව ගැටළු පැවතීම ප්‍රධාන ගැටළුව වූ බැවින් තෙත් කලාපයේ ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථාන මට්ටමින් කෘෂිකර්ම පර්යේෂණ නිෂ්පාදන සහකාරවරුන්ගේ උදවු ඇතිව ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ පවතින වාරි ගැටළු හඳුනාගෙන ඒවා හැකිතරම් සකස් කරදීමට ගොවිජන සේවා මධ්‍යස්ථාන ආශ්‍රිත ව වැඩපිළිවෙළක් සකස් කර, අවශ්‍ය ප්‍රතිපාදන රජය මඟින් ලබාදීම මඟින් ජල ගැටළුව විසඳා ගත හැකි ය. එසේ ම ගොවි සංවිධාන ශක්තිමත් කිරීම මඟින් මෙම වාරි පද්ධති තඩත්තු කිරීමේ හා වැඩි දියුණු කිරීමේ වැඩපිළිවෙළ සකස් කළ හැකි ය.

නිෂ්පාදන වියදම ඉහළ යෑමේ ගැටළුවට විසඳුමක් ලෙස දැනට ලබා දෙන පොහොර නියමිත වේලාවට පහසුවෙන් ගොවීන්ට ලබාගත හැකි වන පරිදි ගොවි ජන අධීක්ෂණය යටතේ ගොවි සංවිධානවලට පැවරිය යුතු බව පැහැදිලි විය. එසේ ම සුදුසු බිත්තර වී ගොවීන්ට අවශ්‍ය තොරතුරු ලබා ගැනීමට කෘෂිකර්ම උපදේශක මහතාගේ සහයෝගීත්වය අත්‍යාවශ්‍ය වේ. එමෙන් ම අද පවතින ශ්‍රම ගැටළුවට විසඳුම් ලබාදීම සඳහා තෙත් කලාපයේ කුඹුරු තුළ ක්‍රියාත්මක කළ හැකි යන්ත්‍ර සූත්‍ර හඳුන්වා දිය යුතු ය. එසේ ම යාය ක්‍රමයට එකවර වී වගාව සඳහා ගොවීන් යොමු කරවීමේ වැඩසටහන් ගොවි සංවිධාන මඟින් හඳුන්වාදීම මඟින් සත්ව හානි, කෘමි හානි ලෙඩ රෝග ආදී රෝග තත්ත්වයන්ගෙන් කුඹුරු ආරක්ෂා කරගත හැකි ය. තෙත් කලාපයේ පුරන් කුඹුරු වගාව ඉහළ නැංවීම සඳහා විශේෂයෙන් ම පුරන් කුඹුරු වගා නො කිරීම සම්බන්ධ ව පවතින නීති රීති නිසි පරිදි අලුත් කර ඒවා අකුරට ක්‍රියාත්මක කිරීම ද වැදගත් පිටුවහලක් වනු ඇත. සමහර ගොවීන්ට පුරන් කුඹුරු වගා කිරීමට ප්‍රමාණවත් මුදලක් නො මැති වීම ද ගැටළුවක් ව පැවතීමේදී, එම ගැටළුව නිරාකරණය කරගැනීම සඳහා ගොවිජන බැංකු සහ සමෘද්ධි බැංකු උපයෝගී කරගෙන විශේෂ ණය යෝජනා ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි ය. එසේ ම ලවණතාවය අධිකවීම වැනි ප්‍රදේශවලට විශේෂිත වූ ගැටළු සඳහා මෙම තත්ත්වයන් ට ඔරොත්තු දෙන වී වර්ග හඳුන්වා දී ඒවා පිළිබඳ ගොවීන් දැනුවත් කිරීම ද ඉතා යෝග්‍ය ය.

අඩු අස්වැන්නක් ලැබීම නිසා පුරන් කුඹුරු වගා නො කරන ගොවීන් හට අස්වැන්න වැඩි කර ගැනීම සඳහා සුදුසු බිත්තර වී, නියර මත සෝයාබෝංචි වැනි දෑ වගා කිරීම, වී සමඟ වගා කළ හැකි වෙනත් බෝග වගා කිරීම ආදී ක්‍රම මඟින් ආදායම ඉහළ නැංවීමේ ක්‍රියාමාර්ග ගත හැකි ය. උදාහරණයක් ලෙස මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ මාරස්සන ප්‍රදේශයේ වී වගාව සමඟ කෙසෙල්, අමු මිරිස්, බෝංචි ආදී බෝග වර්ග පෙළි ක්‍රමයට වගා කිරීම මඟින් ඉඩමකින් ලබාගන්නා ආදායම ඉහළ යෑම තුළින් ගොවීන් ඒ සඳහා යොමු කරවිය හැකි ය. විශේෂයෙන් ම පුරන් කුඹුරු වගාව ඉහළ නැංවීම සඳහා උත්ප්‍රේරකයක් ලෙස පුරන් කුඹුරු වගා කරන ගොවීන්ට යම් සහනාධාර හෝ දිරි දීමනා ලබාදීම මඟින් මේ සඳහා වැඩි ප්‍රතිචාර බලාපොරොත්තු විය හැක.

ආශ්‍රිත ග්‍රන්ථ නාමාවලිය

1. ආහාර කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව, වාර්ෂික වාර්තා. කොළඹ.
2. ඇපාසිංහ, එස්., ඇපාකන්ද එන්. එස්. බී., හිටිහාමු, සාගරිකා (2009). ශ්‍රී ලංකාවේ තෙත් කලාපයේ වගා කරන කුඹුරු ඉඩම් ප්‍රමාණය අඩුවීමේ ප්‍රවණතා. හෙක්ටර් කොබ්බෑකඩුව ගොවිකටයුතු පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ ආයතනය, කොළඹ 07.
3. එදිරිසිංහ, එන්. සහ ඩෝල්ටන්, ටී. (1982). 'ශ්‍රී ලංකාවේ සහල් ආර්ථිකය' .මාර්ග ක්‍රමාංකිත සහරාව .මාර්ග ආයතනය, කොළඹ.
4. කෘෂිකර්ම සංවර්ධන හා ගොවිජන සේවා අමාත්‍යාංශය, (2007). අපි වටමු - රට තහමු, දේශීය ආහාර නිෂ්පාදන දිරි ගැන්වීමේ ජාතික මෙහෙයුම (2007/2010).
5. ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, ((2009).ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන වාර්තා (1960-2009). කොළඹ.
6. ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය, (2005). මහින්ද විජේතුංග අපේක්ෂා ශ්‍රී ලංකාවක්.
7. ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය ,(2008). පොහොර සහනාධාරය.
8. ධනපාල, ම.ප. (1997). 'වි වගාව එදා අද සහ හෙට'. ආර්ථික විමසුම .මහජන බැංකුව, කොළඹ.
9. තරසිංහ ආරච්චි, අමරපාල (2004). සටහන සහරාව, සැප්තැම්බර් කලාපය. ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුව, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.
10. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව, (2009). වාර්ෂික වාර්තා (1960-2009). ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව, කොළඹ.
11. ශ්‍රී ලංකා රේගු දෙපාර්තමේන්තුව, (2008). රේගු වාර්තා .කොළඹ.
12. සේනක ආරච්චි, (1996). වි නිෂ්පාදනය අඩුවීමට බලපාන සාධක. හෙක්ටර් කොබ්බෑකඩුව ගොවිකටයුතු පර්යේෂණ හා පුහුණු කිරීමේ ආයතනය, කොළඹ 07.
13. සෝමපුත්තර, දයානන්ද (1991). සංවර්ධන ආර්ථික විද්‍යාව. ඇස්. ගොඩගේ සහ සහෝදරයෝ, කොළඹ.
14. හඳගම, අශෝක, (1999). සටහන සහරාව, මාර්තු කලාපය, ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුව, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.
16. Central Bank of Sri Lanka (2008). Economic and Social Statistics of Sri Lanka. Central Bank of Sri Lanka. Colombo.
17. Department of Census and Statistics (2008). Household Income and Expenditure, Survey 2006/2007. Department of Census and Statistic.
18. Snodgrass, D.R. (1996). Ceylon: An Export Economy in Transition.
19. Socio-economics and Planning Centre, Cost of Cultivation of Agricultural Crops 2009 Yala. Department of Agriculture, Peradeniya.